

Sygn. akt: I C 2640/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko Towarzystwu (...) w L.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) w L. na rzecz powoda A. Z. kwotę 15 000 złotych (piętnaście tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu,

IV. nakazuje powodowi, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 130,56 złotych, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 2640/13

UZASADNIENIE

Powód A. Z. domagał się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) w L. na swoją rzecz kwoty 33 000,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 10 654,40 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania, a także zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 27 stycznia 2012 r. podczas przemeblowania mieszkania na skutek rozbicia szyby uległ wypadkowi, został przewieziony do szpitala przy ul. (...) w L., gdzie udzielono mu pierwszej pomocy i skierowano do poradni chirurgicznej celem kontynuowania leczenia. Podał także, iż w dniu 7 lutego 2012 r. udał się do poradni chirurgicznej i zgłosił ból pod kolanem prawym oraz wyciek płynu z rany, a po usunięciu szwów, stwierdzono, że przyczyną bólu jest krwiak. Uzasadniał również, iż w dniu 9 lutego 2012 r. po zgłoszeniu w poradni neurologicznej i badaniu (...), wykryto u niego uszkodzenie nerwu strzałkowego, zaś kolejne wizyty w lutym i marcu 2012r. oraz leczenie neurologiczne nie przyniosły poprawy w stanie jego zdrowia, natomiast po skierowaniu na badanie USG, stwierdzono hypochogenną przestrzeń o nieregularnym kształcie pod bliźną na przyśrodkowej stronie kolana prawego oraz owalną przestrzeń płynną. Podniósł nadto, że w trakcie kolejnej wizyty w dniu 16 kwietnia 2012 r. w poradni chirurgicznej lekarz stwierdził brak potrzeby ingerencji chirurga, zaś po skierowaniu na oddział rehabilitacyjny w K. G., gdzie przebywał w okresie 28 maja 2012 r. do 25 czerwca 2012 r. w trakcie wykonywania ćwiczeń odczuwał silny ból, natomiast ponowne badanie USG wykazało, że w świetle torbieli/krwiaka może znajdować się ciało obce

o szerokości ok. 5 mm i grubości ok. 1,5 mm, wobec czego w dniu 7 sierpnia 2012 przeprowadzono u niego zabieg usunięcia odłamka szkła o wymiarach 4,5 cm na 1 cm na 0,6 cm i od tego momentu jego stan zdrowia zaczął się poprawiać, wymagał jeszcze rehabilitacji w listopadzie 2012 r. Według powoda, doznał on krzywdy i szkody wskutek tego, że nie zdiagnozowano ciała obcego w postaci odłamka szkła, a diagnozę taką można postawić bezpośrednio po przyjęciu do przychodni chirurgicznej w dniu 7 lutego 2012 r., zaś postępowanie lekarzy w tym względzie należy uznać jako błąd w sztuce lekarskiej.

W zakresie roszczenia odszkodowawczego powód wskazał, że dochodzone odszkodowanie dotyczy utraconych przez niego zarobków, bowiem w okresie od 7 lutego 2012 r. do 9 stycznia 2013 r., kiedy stawiał się do pracy utracił zarobki w łącznej kwocie 17 750,99 zł, a w związku z tym, że strona pozwana wypłaciła mu dotychczas odszkodowanie z tego tytułu w kwocie 7 094,59 zł, zatem do zapłaty pozostaje kwota 10 656,40 zł.

Odnosnie roszczenia o zadośćuczynienie podał, że na skutek braku zachowania należytej staranności przez lekarzy w trakcie leczenia został narażony na znacznie cierpienia fizyczne i psychiczne, poddawany był nie mogącym przynieść poprawy stanu zdrowia zabiegom leczniczym i rehabilitacji, zaś z miejsca, w którym znajdował się odłamek szkła wpływała ciecz ropno – krwista plamiąca ubrania, koce, fotele, sofy, okres leczenia w sposób nieuzasadniony został wydłużony. Podniósł nadto, że wymagał opieki swojej żony, czuł się bezradny i zagubiony, nie mógł poradzić sobie z większością codziennych czynności, pozostawał także pod opieką psychologa w związku z stwierdzonym u niego przewlekłym stresem pourazowym. Według powoda, przyznane mu przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 7 000,00 zł jest znacznie zaniżone i nie odpowiada rozmiarowi doznanej przez niego krzywdy.

Strona pozwana Towarzystwo (...) w L. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym reprezentacji według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazała, że jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej (...) S.A. w L. odpowiada wyłącznie za skutki nieprawidłowego leczenia powoda podjętego przez lekarzy (...) S.A., czyli odpowiedzialność obejmuje okres od 7 lutego 2012 r. do dnia 7 sierpnia 2012 r. (dnia usunięcia odłamka szkła). Podniosła nadto, że w momencie udzielania powodowi pomocy przez lekarzy (...) S.A. szkło tkwiło już w ciele powoda oraz nerw strzałkowy był już także uszkodzony. Uzasadniała poza tym, że powód zgłosił się w dniu 27 stycznia 2012 r. do (...) Centrum (...) w L., gdzie zszyto ranę bez dokonania jej rewizji i już podczas tego wypadku doszło do uszkodzenia nerwu strzałkowego oraz opadania stopy prawej. Strona powodowa podała także, iż w związku z dolegliwościami związanymi z przedłużonym okresem leczenia wypłaciła powodów kwotę 7 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, w tym z powodu późniejszego przejścia na emeryturę oraz kwotę 7 094,59 zł tytułem odszkodowania tj. równowartość utraconej nagrody rocznej. W zakresie roszczenia odszkodowawczego powoda argumentowała, że powództwo powinno zostać oddalone Wskazała także, iż z informacji uzyskanych od pracodawcy powoda wynika, że za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim nie poniósł on szkody w zarobkach, a wręcz przeciwnie, wskutek niepotrącenia składki zusowskiej otrzymał kwotę wyższą o 4 347,33 zł. Według strony pozwanej, przyznane powodowie zadośćuczynienie w kwocie 7 000,00 zł jest adekwatne do rozmiaru poniesionej przez niego krzywdy.

Powód w piśmie procesowym z dnia 14 lipca 2014 r. podtrzymał żądanie pozwu w całości, argumentując nadto, że nerw strzałkowy był uszkodzony ze względu na nacisk kawałka nieusuniętego szkła na ten nerw, co było przyczyną opadania stopy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 stycznia 2012 r. w trakcie przemeblowania domu powód A. Z. uległ wypadkowi. Podczas przenoszenia mebli pękła szyba, a rozsypujące się szkło spowodowało głębokie rozcięcie prawej nogi na wysokości kolana. Powód został przewieziony do Szpitala przy ul. (...) w L. prowadzonego przez (...) Sp. z o.o. w L., gdzie opatrzono i zszyto ranę oraz skierowano do poradni chirurgicznej.

W dniu 7 lutego 2012 r. powód zgłosił się do (...) S.A. w L., gdzie uskarżał się na silny ból i ropienie rany, wówczas lekarz chirurg zdjął mu szwy i stwierdził, że przyczyną dolegliwości bólowych jest krwiak. W dniu 9 lutego 2012 r. udał się do (...) S.A. w L., gdzie skierowano go na badanie (...), które wykazało uszkodzenie nerwu strzałkowego prawego. Powód w lutym i marcu 2012 r. kontynuował leczenie w (...) S.A. w L., lekarz neurolog stwierdził u powoda opadającą prawą stopę wskutek uszkodzenia nerwu strzałkowego w prawej nodze. W dniu 2 kwietnia 2012 r. podczas wizyty w poradni chirurgicznej powód został skierowany na badanie USG, które zostało wykonane w dniu 27 lipca 2012 r. i wykazało pod bliźną na przyśrodkowej stronie kolana prawego widoczną hypoechogenną przestrzeń o nieregularnym kształcie wielkości 30x20x10 mm – obraz zorganizowanego krwiaka w tkance podskórnej. Powód został również skierowany na rehabilitację, którą przeszedł w kwietniu 2012 r. Ropienie rany ustało w kwietniu 2012 r., natomiast w dalszym ciągu utrzymywały się dolegliwości bólowe, również w trakcie zabiegów rehabilitacyjnych. W trakcie kolejnej wizyty w poradni chirurgicznej w dniu 16 kwietnia 2012 r. lekarz chirurg stwierdził, że niewielki krwiak nie powoduje objawów uszkodzenia nerwu strzałkowego i nie wymaga leczenia chirurgicznego. Następnie powód został skierowany na leczenie rehabilitacyjne, które przeszedł w Oddziale (...) Sp. z o.o. w K. w okresie od 28 maja 2012 r. do 25 czerwca 2012 r. W trakcie zabiegów rehabilitacyjnych powód odczuwał silny ból w okolicy kolana prawego. Podczas kolejnej wizyty w poradni chirurgicznej powód został skierowany na badanie USG, które wykazało od strony bocznej widoczny podłużny zbiornik płynu wielkości 8x12x35 mm o grubych ścianach, zaś w świetle torbieli/krwiaka widoczne podłużne hyperechogenne ognisko, zajmujące niemal całą długość przestrzeni płynowej, szerokości ok. 5 mm, grubości ok. 1,5 mm – podejrzenie ciała obcego. Po następnej wizycie w poradni chirurgicznej lekarz chirurg uznał, że powód musi przejść zabieg usunięcia ciała obcego z okolic kolana prawego, najprawdopodobniej odłamek szkła.

Powód w dniu 7 sierpnia 2012 r. w 4 (...) Szpitalu (...) z Polikliniką SP ZOZ we W. przeszedł zabieg usunięcia ciała obcego – kawałka szkła o rozmiarach 1x4 cm z prawego dołu podkolanowego. Kilka dni po tym zabiegu powód zaczął odczuwać istotną poprawę, mógł zginać prawą nogę bez większego bólu. W sierpniu 2012 r. powód kontynuował leczenie w poradni chirurgicznej.

Badanie (...) wykonane w dniu 29 października 2012 r. wykazało przewlekłe aksonalne uszkodzenie nerwu strzałkowego, zwłaszcza włókien do mięśnia piszczelowego przedniego.

Powód ponownie przechodził rehabilitację w Zespole (...) S.A. w P. w okresie od dnia 4 listopada 2012 r. do dnia 24 listopada 2012 r.

dowód: akta szkody nr 2/13-LC/12,

dokumentacja medyczna powoda, k. 12 – 34,

opis zdarzenia z dnia 09.12.2012 r., k. 35 – 36,

zawiadomienie o skierowaniu na rehabilitację leczniczą z 18.07.2012 r., k. 39,

zeznania świadka B. Z. (1), k. 112 – 113,

przesłuchanie powoda A. Z., k. 113 – 114.

W chwili wypadku z dnia 27 stycznia 2012 r. powód miał 47 lat i zamieszkiwał wspólnie z żoną. Był zatrudniony w (...) S.A. w L. na stanowisku elektromonter pod ziemią .

Powód do chwili usunięcia odłamka szkła z okolic kolana prawego odczuwał silne bóle kolana prawego, szczególnie nasilające się podczas zginania prawej nogi wobec czego musiał stosować leki przeciwbólowe. Do kwietnia 2012 r. ropienie rany skutkowało wyciekaniem ropy i krwi z tej rany, która brudziła odzież, koce, fotele i łóżko. Występowanie silnych dolegliwości bólowych kolana prawego i ropienie rany stanowiły istotny dyskomfort dla powoda. Znacznie uciążliwy był dla niego przedłużający się proces leczenia, który nie przynosił oczekiwanej poprawy stanu kolana prawego do chwili usunięcia odłamka szkła. Po wypadku powód w związku z ograniczeniem samodzielnego poruszania

się musiał korzystać z pomocy żony przy wizytach u lekarzy oraz zmianach opatrunku. W trakcie leczenia powód był nerwowy, zamknięty w sobie, miał trudności z zasypianiem z uwagi na odczuwane bóle kolana prawego ,w związku z czym skorzystał z jednorazowej pomocy psychologa. W związku z leczeniem i odczuwanymi bólami powód musiał zrezygnować z dotychczasowej aktywności życiowej, wycieczek w góry, które sprawiały mu wiele satysfakcji. Szczególnie przykre było dla powoda, że nie mógł w pełni realizować w 2012 r. swojego hobby – hodowli gołębi.

dowód: opinia psychologiczna z dnia 17.12.2012 r., k.

umowa o pracę z dnia 26 lutego 1988 r.,

zaświadczenie z dnia 29.11.2012 r.,

zeznania świadka B. Z. (1), k. 112 – 113,

przesłuchanie powoda A. Z., k. 113 – 114.

Powód wskutek wypadku w domu w dniu 27 stycznia 2012 r. doznał zranienia obwodowej części uda prawego i uszkodzenia nerwu strzałkowego prawego. Leczenie powyższego urazu powinno polegać na rewizji rany urazowej, ocenie uszkodzenia tkanek podskórnych, oczyszczeniu rany, usunięcia ewentualnych ciał obcych, drenażu rany, ewentualnym unieruchomieniu ułatwiającym gojenie rany.

W trakcie leczenia powoda podstawowym uchybieniem było niezrewidowanie rany, co skutkowało nierozpoznanie uszkodzenia nerwu strzałkowego i obecności ciała obcego w dole podkolanowym, brakiem rozpoczęcia pełnego leczenia. Uszkodzenia nerwu strzałkowego zostało rozpoznane w dniu 7 lutego 2012 r. w poradni chirurgicznej i potwierdzone w dniu 17 lutego 2012r. w poradni neurologicznej. Istniały wtedy przy uwzględnieniu zaburzeń gojenia rany (podstawy) do jej rewizji.

Konsekwencją powyższych uchybień było przedłużone gojenie uszkodzonych tkanek, wydłużony okres odczuwania dolegliwości bólowych, dyskomfort chodzenia, poddanie się kolejnemu zabiegowi operacyjnemu w dniu 7 sierpnia 2012 r. Brak jest podstaw do przyjęcia, że wcześniejsze usunięcie fragmentu szkła zmniejszyłoby objawy dysfunkcji stopy prawej wynikającej z uszkodzenia nerwu strzałkowego.

Istniejący uszczerbek na zdrowiu powoda, wynoszący 15%, wynika z następstw urazowego uszkodzenia nerwu strzałkowego, a nie uchybień w leczeniu. Blizna uda i kolana prawego nie powodują zaburzeń sprawności kończyny dolnej i nie powodują uszczerbku na zdrowiu.

dowód: opinia sądowo – lekarska, k. 133.

Powód w okresie od 27 stycznia 2012 r. do dnia 10 lipca 2012r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, otrzymując wynagrodzenie chorobowe, a następnie zasiłek chorobowy, a następnie w okresie od 11 lipca 2012 r. do 7 listopada 2012 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne za okres od 11 lipca 2012 r. do 8 października 2012 r. w wysokości 90% podstawy wymiaru, od 9 października 2012 r. do 7 listopada 202 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru.

Powód powrócił do pracy na poprzednio zajmowanym stanowisku w dniu 9 stycznia 2013 r.

dowód: pismo (...) Oddział w L. z dnia 13.04.2012 r., k. 37,

pismo (...) Oddział w L. z dnia 24.05.2012 r., k. 38,

decyzja (...) Oddział w L. z dnia 25.07.2012 r., k. 40,

przesłuchanie powoda A. Z., k. 113 – 114.

Hipotetyczne wynagrodzenie, które powód uzyskałby w okresie od 27 stycznia 2012 r. do 31 października 2012 r. wynosi:

w styczniu 2012 r. (27.01.2012 r. – 31.01.2012 r.) – 954,06 zł brutto, 665,17 zł netto,

w lutym 2012 r. – 6 592,03 zł brutto, 4 593,33 zł netto,

w marcu 2012 r. – 6 727,03 zł brutto, 4 687,32 zł netto,

w kwietniu 2012 r. – 6 457,01 zł brutto, 4 499,29 zł netto,

w maju 2012 r. – 6 592,03 zł brutto, 4 593,33 zł netto,

w czerwcu 2012 r. – 6 457,01 zł brutto, 4 499,28 zł netto,

w lipcu 2012 r. – 6 727,03 zł brutto, 4 687,32 zł netto,

w sierpniu 2012 r. – 6 727,03 zł brutto, 4 687,32 zł netto,

we wrześniu 2012 r. – 6 592,03 zł brutto, 4 593,33 zł netto,

w październiku 2012 r. – 6 996,97 zł brutto, 4 875,30 zł netto.

Świadczenia uzyskane przez powoda w okresie od 27 stycznia 2012 r. do 31 października 2012 r. wynoszą:

w styczniu 2012 r. (27.01.2012 r. – 31.01.2012 r.) – 937,90 zł brutto, 757,49 zł netto,

w lutym 2012 r. – 5 439,82 zł brutto, 4 490,86 zł netto,

w marcu 2012 r. – 5 814,98 zł brutto, 4 798,09 zł netto,

w kwietniu 2012 r. – 5 627,40 zł brutto, 4 662,51 zł netto,

w maju 2012 r. – 5 814,98 zł brutto, 4 816,09 zł netto,

w czerwcu 2012 r. – 4 947,35 zł brutto, 4 104,46 zł netto,

w lipcu 2012 r. – 7 500,11 zł brutto, 6 198,22 zł netto,

w sierpniu 2012 r. – 7 927,01 zł brutto, 6 548,12 zł netto,

we wrześniu 2012 r. – 7 671,30 zł brutto, 6 338,41 zł netto,

w październiku 2012 r. – 6 946,75 zł brutto, 4 778,86 zł netto.

Powód uzyskał dodatkowe wypłaty za okres od 27 stycznia 2012 r. do 31 października 2012 r. w wysokości:

z tytułu zapomogi losowej – 420,00 zł brutto, 385,00 zł netto,

z tytułu świadczenia wypoczynkowego z ZFŚS za 2012 r. – 2 368,00 zł brutto, 1 942,00 zł netto,

z tytułu wyrównania wynagrodzenia chorobowego i zasiłku chorobowego za okres od 27.01.2012 r. do 25.06.2012 r. – 3 876,42 zł brutto, 3 173,49 zł netto,

z tytułu ekwiwalentu pieniężnego na pokrycie wydatków szkolnych za 2012 r. – 2 152,69 zł brutto, 1 764,69 zł netto,

z tytułu dodatkowej nagrody rocznej za I półrocze 2012 r. – zaliczka za okres od 27.01.2012 r. do 30.06.2012 r. – 385,34 zł brutto, 268,58 zł netto,

z tytułu nagrody rocznej z okazji Dnia G. za 2012 r. za okres od 27.01.2012 r. do 10.07.2012 r. – 3 100,99 zł brutto, 1 786,02 zł netto,

z tytułu zapomogi niełosowej– 280,00 zł brutto, 199,00 zł netto,

z tytułu nagrody rocznej 14 – tej pensji za 2012 r. za okres od 27.01.2012 r. do 10.07.2012 r. – 3 125,70 zł brutto, 2 178,42 zł netto,

z tytułu dodatkowej nagrody rocznej za 2012 r. (wyrównanie za okres od 27.01.2012 r. do 10.07.2012 r.) – 3 960,17 zł brutto, 2 759,68 zł netto.

Zgodnie z zapisami zakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników (...) S.A. nie wlicza się wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczenia dodatkowej nagrody rocznej, wynagrodzenia i zasiłku za czas niezdolności do pracy wskutek choroby. Wynagrodzenie za okres, w którym powód przebywał na zwolnieniu lekarskim (11.02.2012 r. – 07.08.2012 r.) nie zostało wliczone do podstawy obliczenia dodatkowej nagrody rocznej za 2012 r.

Hipotetyczna wysokość dodatkowej nagrody rocznej powoda za 2012 r. za okres przebywania na zwolnieniu lekarskim od dnia 11.02.2012 r. do dnia 07.08.2012 r. wynosi: 10 181,11 zł brutto, 7 094,59 zł netto.

dowód: wyciąg z zakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników (...)

(...) S.A. według stanu na dzień 27.02.2008 r., k. 49 – 51,

pismo (...) S.A. z dnia 14.08.2013 r., k. 52,

pismo (...) S.A. z dnia 12.08.2014 r. z załącznikami, k. 126 – 129.

Strona pozwana Towarzystwo (...) w L. jest ubezpieczycielem w zakresie odpowiedzialności cywilnej (...) S.A. w L. i w 2012 r. obejmowała ochroną ubezpieczeniową powyższą spółkę.

dowód: polisa (...) nr (...) z załącznikami i aneksem, k. 99 – 102,

Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej, k. 103 – 107.

Powód pismem z dnia 16 sierpnia 2012 r. zgłosił (...) S.A. w L. roszczenia z tytułu utraconych zarobków i zadośćuczynienia w kwocie 65 000,00 zł w związku z rozstrojem zdrowia spowodowanym błędem lekarzy z (...) S.A. Następnie likwidacją szkody powoda zajęła się strona pozwana jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej.

Strona pozwana decyzją z dnia 29 października 2012 r. przyznała powodowi kwotę 10 000,00 zł odszkodowania, precyzując następnie w piśmie z dnia 12 listopada 2012 r., że na kwotę 10 000,00 zł składa się kwota 3 000,00 zł tytułem utraty zarobków netto oraz kwota 7 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Nadto strona pozwana decyzją z dnia 28 stycznia 2013 r. przyznała powodowi kolejną kwotę 1 324,00 zł tytułem utraty premii kwartalnej za okres od lutego do lipca 2012 r.

Strona pozwana została wezwana pismami pełnomocnika powoda z dnia 21 marca 2013 r. i z dnia 23 lipca 2013 r. do zapłaty na rzecz powoda kwoty 70 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę i cierpienie oraz kwoty 17 573,37 zł tytułem utraconych zarobków.

Strona pozwana ostatecznie decyzją z dnia 2 września 2013 r. przyznała na rzecz powoda zadośćuczynienia w kwocie 7 000,00 zł oraz odszkodowanie za szkody materialne w łącznej kwocie 7 094,59 zł.

dowód: akta szkody nr 2/13-LC/12,

korrespondencja między powodem, pełnomocnikiem powoda i stroną pozwaną,

k. 52 – 67.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki błędu lekarzy (...) S.A. w L. w zakresie niewłaściwego leczenia powoda od dnia 7 lutego 2012 r. do dnia 7 sierpnia 2012 r. z tytułu polisy OC pozostawała poza polem stron, zaś powodowi zostały wypłacone już określone świadczenia odszkodowawcze. Nadto strona pozwana uznała słuszność co do zasady roszczeń powoda o wypłatę zadośćuczynienia oraz wypłatę odszkodowania z tytułu utraconych zarobków, przyznając określone kwoty z powyższych tytułów. Niemniej jednak powód kwestionował wysokość otrzymanych świadczeń pieniężnych, uznając, że nie wyczerpują w pełni jego roszczeń i nie odpowiadają poniesionej przez niego krzywdzie i szkodzie.

Odnosząc się do kwestii wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia, należy mieć na względzie charakter powyższego jednorazowego świadczenia pieniężnego.

W świetle art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy), stanowiąc rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Pomimo tego, że przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi należy kierować się przy ustalaniu wysokości należnego świadczenia z tytułu zadośćuczynienia, to jednak w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i doktrynie prawa zostały wypracowane pomocne wskazówki pozwalające na dokonanie odpowiednich ustaleń. Biorąc pod uwagę niewymierny charakter szkody niemajątkowej, zadośćuczynienie stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień psychicznych i fizycznych, przy czym wysokość takiego świadczenia powinna stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość jednakże nie nadmierną w stosunku do rozmiaru doznanej krzywdy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2000 r., sygn. akt III CKN 582/98) Decydującym kryterium przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia ma rozmiar doznanej krzywdy i ekonomicznie odczuwalna wartość jednorazowego świadczenia pieniężnego, adekwatna do warunków gospodarki rynkowej (tak właśnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt I CSK 2/12).

W tym miejscu należy wskazać, iż strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności za skutki wypadku, któremu uległ powód w domu w dniu 27 stycznia 2012 r., a jedynie za skutki niewłaściwego leczenia powoda od dnia 7 lutego 2012 r. wobec niezdiagnozowania u niego fragmentu szkła w okolicy kolana prawego, który został usunięty dopiero w dniu 7 sierpnia 2012 r. Konsekwencje uchybień w toku leczenia powoda wskazał biegły sądowy w sporządzonej opinii. Do konsekwencji tych należą: przedłużone gojenie uszkodzonych tkanek, wydłużony okres odczuwania dolegliwości bólowych, dyskomfort chodzenia, poddanie się kolejnemu zabiegowi operacyjnemu w dniu 7 sierpnia 2012 r. Ponadto biegły sądowy wyraźnie wskazał, że brak jest podstaw do przyjęcia, że wcześniejsze usunięcie fragmentu szkła zmniejszyłoby objawy dysfunkcji stopy prawej wynikającej z uszkodzenia nerwu strzałkowego, zaś istniejący uszczerbek na zdrowiu powoda wynika z następstw urazowego uszkodzenia nerwu strzałkowego, a nie uchybień w leczeniu.

Z dokumentacji lekarskiej powoda i opinii sądowo – lekarskiej sporządzonej przez biegłego sądowego wynika, że skutek wypadku w dniu 27 stycznia 2012 r. doznał on zranienia, spadającą szybą, obwodowej części uda prawego i uszkodzenia nerwu strzałkowego prawego. Następnie po zszyciu rany w ramach ostrego dyżuru, powód kontynuował

przez 7 miesięcy leczenie w (...) S.A. w L., w tym okresie dwukrotnie przechodził rehabilitację, jednak proces leczenia nie przynosił oczekiwanej poprawy stanu prawego kolana. Wprawdzie ropienie rany ustało w kwietniu 2012 r., to jednak dolegliwości bólowe nadal się utrzymywały, dopiero pod koniec lipca 2012 r., po kolejnych badaniach USG zdiagnozowano u niego obecność ciała obcego w prawym dole podkolanowym i zdecydowano o konieczności usunięcia fragmentu szkła, co zostało wykonane w podczas zabiegu wykonanego w dniu 7 sierpnia 2012 r. Usunięcie odłamka szkła pozwoliło na istotną poprawę stanu kolana prawego. Z całą pewnością odczuwalne dolegliwości bólowe wymagające stosowania środków farmakologicznych i ograniczenia w zdolności samodzielnego poruszania się przez okres sześciu miesięcy stanowiły znaczną niedogodność dla powoda, który wcześniej był osobą sprawną fizycznie, a wskutek przedłużającego się leczenia wymagał pomocy swojej żony. Ponadto jak wynika z zeznań żony powoda – B. Z. (2) i powoda, szczególnie dokuczliwa była ropiejąca rana, która przez wyciekającą ropę i krew brudziła odzież i meble. Nadto przedłużający się proces leczenia, który nie przynosił spodziewanych efektów, istniejące dokuczliwe dolegliwości bólowe, nieskuteczność dwukrotnej rehabilitacji powodowały istotny dyskomfort psychiczny powoda. Stał się nerwowy i miał problemy z zasypianiem. Ponadto dolegliwości bólowe i dyskomfort chodzenia spowodowały, że powód zrezygnował z wycieczek górskich oraz zaniedbał swojego hobby – hodowli gołębi, co sprawiło mu wiele przykrości.

Uwzględniając zatem całokształt okoliczności sprawy, przedłużone gojenie uszkodzonych tkanek, wydłużony okres odczuwania dolegliwości bólowych, dyskomfort chodzenia, konieczność poddania się zabiegowi operacyjnemu, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 22 000,00 zł. Biorąc pod uwagę, że strona pozwana spełniła już część świadczenia w wysokości 7 000,00 zł, zasądzono od strony pozwanej dalszą kwotę 15 000,00 zł z tytułu zadośćuczynienia. Natomiast roszczenie o zadośćuczynienie przekraczające powyższą kwotę jako nazbyt wygórowane podlegało oddaleniu.

W świetle art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wynikłe wszelkie z tego powodu koszty. Zobowiązany do odszkodowania powinien zwrócić osobie poszkodowanej poniesione przez nią koszty leczenia oraz koszty opieki i pomocy sprawowanej przez osoby trzecie w trakcie choroby.

Sąd uznał, że roszczenie powoda dotyczące zwrotu utraconych dochodów nie zasługuje uwzględnieniu. Powód otrzymał już od strony pozwanej kwotę 7 094,59 zł odszkodowania za utracone dochody netto, określoną w piśmie pracodawcy powoda z dnia 14 sierpnia 2013 r., co wyczerpuje roszczenie powoda z tego tytułu. Z pisma (...) S.A. w L. z dnia 12.08.2014 r. oraz dołączonych załączników wynika, że wysokość hipotetycznego wynagrodzenia netto, gdyby powód nie chorował, byłaby niższa, niż wysokość dochodów netto, które faktycznie otrzymał pozostając na zwolnieniu chorobowym i świadczeniu rehabilitacyjnym. Zgodnie z art. 361§2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Tym samym, szkoda powoda obejmuje kwoty pieniężne, które faktycznie otrzymałby, czyli kwoty netto.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone, na podstawie art. 481§1 i §2 k.c., od dnia 14 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu, bowiem roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia było już wówczas wymagalne.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 100 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W związku z tym, że żądania stron zostały uwzględnione częściowo, to Sąd zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu.

Ponadto na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 130,56 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na poczet brakującej kwoty wynagrodzenia biegłego sądowego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.